

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 27

Utgitt 24 juni.

1913

Kongelig kundgjørelse

21 juni.

om avgift til statskassen av apotekenes omsætning.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Da Stortinget den 2 juni d. a. har fattet følgende beslutning om avgift til statskassen av apotekenes omsætning:

For budgetterminen 1 juli 1913—30 juni 1914 skal de, som har faat bevilling til at drive apotek, erlægge til statskassen en avgift av sin omsætning efter nedenstaaende regler:

§ 1.

A. For personlig privilegerte apotek:

1. De første kr. 10 000,00 av omsætningen skal være avgiftsfri.
2. Av restbeløpet fratrækkes 25 pct. for frie handelsvarer m. v.
3. Av den tiloversblevne omsætning beregnes følgende avgifter:

Av 1ste kr. 5 000,00 (eller dele derav) 1 pct.

» 2det » 5 000,00 —»— 2 »

» 3dje » 5 000,00 —»— 3 «

» 4de » 5 000,00 —»— 4 «

» 5te » 5 000,00 —»— 5 »

» 6te » 5 000,00 —»— 6 »

» 7de » 5 000,00 —»— 7 »

» overstigende omsætning 8 »

B. For salgbare apotek:

Der gjøres et fradrag i omsætningen av $\frac{1}{3}$ — en tredjedel —, hvorefter avgift av den tilbageværende del av omsætningen svares efter de under A 1—3 for de personlig privilegerte apotek gjældende regler.

§ 2. Til et apoteks omsætning regnes alle beløp, som er inkommet ved forhandling av varer, enten disse er gjenstand for apotekeres enehandel eller ikke. Dog blir ikke de beløp at medregne, som er inkommet for varer, som enten direkte eller gjennom mellemænd forhandles til andre apotek.

21 juni. Omsætning ved filialapotek og medikamentutsalgsalgs blir at beregne særskilt fra hovedapotek.

§ 3. Det departement, hvorunder medicinalvæsenet hører, kan helt eller delvis frafalde avgiften for apotekere, med hvem der er indgaaet eller indgaaes overenskomst angaaende avstaaelse av salgbare apotekprivilegier.

Departementet kan likeledes helt eller delvis frafalde avgiften, hvor dens utredsel vilde falde særlig trykkende.

§ 4. Avgiftsbeløp paa mindre end kr. 10,00 opkræves ikke.

Saa vil Vi herved befale denne Stortingets beslutning bragt i utøvelse.

Git paa Kristiania slot den 21 juni 1913.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

21 juni.

Nr. 1.

Lov

om inkasso-, auktions- og retshjælpsvirksomhet.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 14 juni 1913 saalydende:

§ 1. Enhver, som erhvervsmæssig eller til stadighet vil drive inkasso-, auktions- eller retshjælpsvirksomhet, maa ha tiladelse av formandskapet i den kommune, hvor forretningskontoret er, eller fra hvilken virksomheten drives.

Dette gjælder dog ikke:

1. inkasso-, auktions- og retshjælpsvirksomhet, som drives av advokater, sakførere og lensmænd eller med understøttelse av stat eller kommune;
2. inkassovirksomhet, som drives av Norges Bank, sparebanker og aktiebanker indenfor grænserne av almindelig bankvirksomhet.

§ 2. Tilladelsen kan gives til mænd og kvinder, som er fuldmyndige, norske statsborgere, bosat her i riket og kjendt for retskaffenhet og paalidelighet. Vil ansøkeren drive inkasso- eller auktionsvirksomhet, maa han ogsaa godtgjøre, at han har tilstrækkelig kyndighet i regnskapsførsel.

Til foreninger og selskaper med begrænset ansvar bør 21 juni.
tilladelse ikke gives, medmindre styret har sit sæte i riket og Nr. 1.
alle dets medlemmer opfylder betingelserne i første led.

Ved avgjørelsen av, om tilladelse skal gives, bør der tages hensyn til, om vedkommendes utdannelse og tidligere arbeide gjør det antagelig, at virksomheten vil bli drevet paa tilfredsstillende maate.

Tilladelsen skal angi, hvilken eller hvilke virksomheter den gir ret til at drive. Den utfærdiges paa ustemplet papir og uten betaling.

§ 3. Formandskapet kan bestemme, at der skal stilles sikkerhet, før tilladelse gives; men sikkerheten maa ikke overstige kr. 10 000,00.

Sikkerheten hefter for ethvert ansvar, som følger av retsstridig adfærd under utøvelsen av virksomheten. Den ophører at hefte og kan forlanges tilbakelevert, naar et aar er gaat fra den tid, da forretningen er ophørt, uten at noget krav er anmeldt, men ellers først naar de anmeldte krav er fyldestgjort eller av anden grund bortfaldt. Naar fristen er utløpet, kan sikkerheten forlanges indskrænket til det, som trænges til at dække de anmeldte krav.

Er sikkerheten helt eller delvis gaat med til dækning av de fremkomne krav, kan det kræves som vilkaar for at fortsætte virksomheten, at avgangen erstattes ved ny sikkerhetsstillelse inden en fastsat frist. Paa samme maate kan det ogsaa ellers kræves, at ny eller yderligere sikkerhet stilles, naar omstændighetene gir grund til det.

§ 4. Enhver, som har faat tilladelse efter denne lov, pligter at føre bøker, som gir fuld oversigt over hans forretningsførsel. Bøker og forretningspapirer maa opbevares i 10 aar. Nærmere forskrifter kan gives av Kongen.

Formandskapet skal til enhver tid ha adgang til at føre kontrol med den maate, virksomheten drives paa. I dette øiemed kan det kræve bøker, forretningspapirer og kassebeholdning fremlagt til granskning. Kontrollen utføres ved et eller flere av formandskapets medlemmer. I den utstrækning, undersøkelsens øiemed tillater, pligter de at bevare taushet om det, som blir dem bekjendt.

§ 5. Tilladelsen kan tilbakekaldes, hvis innehaveren gjør sig skyldig i uretskaffent forhold eller i nogen overtrædelse av denne lov eller av forskrifter, som er utfærdiget i henhold til loven, eller hvis der opplyses andre omstændigheter, som gjør det utilraadelig, at virksomheten fortsættes. Tilbakekaldelsen kan med opsættende virkning forelægges vedkommende regjeringsdepartement til prøvelse inden 1 maaned fra den dag, avgjørelsen er blit innehaveren meddelt.

21 juni. § 6. Denne lov træder i kraft 1 januar 1914.

Nr. 1.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juni 1913.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Lov

21 juni.

Nr. 2.

om forandring i lov om veksler av 7 mai 1880.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 14 juni 1913 saalydende:

§ 91 i lov om veksler av 7 mai 1880 skal herefter lyde saaledes:

Indtræffer en veksels forfaldsdag paa en søndag eller anden almindelig helligdag, ansees den næste søgnedag som forfaldsdag. Indtræffer den tid, paa hvilken en vekselretslig handling senest skal foretages, paa en søndag eller anden almindelig helligdag, kan den foretages den næste søgnedag. Likeledes kan vekselduplikater, akcepter og deslike kun forlanges paa en søgnedag.

Like med helligdage regnes efter denne paragraf ogsaa den 17 mai.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juni 1913.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Lov

21 juni.

Nr. 3.

om forandring i lov om visse anvisninger (checks) av 3 august 1897.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 14 juni 1913 saalydende:

§ 10 andet led i lov om visse anvisninger (checks) av 3 21 juni.
august 1897 skal herefter lyde saaledes: Nr. 3.

Utløper den ovenfor bestemte frist paa en søndag eller en anden almindelig helligdag eller den 17 mai, kan forevisningen gyldig ske den næste søgnedag. Regelen i veksellovens § 92 finder tilsvarende anvendelse.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juni 1913.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Lov

21 juni.

Nr. 4.

om forandringer i lov om sjøfarten av 20 juli 1893.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 14 juni 1913 saalydende:

I.

Efternævnte bestemmelser i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 skal herefter lyde saaledes:

§ 220. Naar skade paa skib, gods eller person forarsakes ved sammenstøt mellem skibe, og skylden ligger paa den ene side alene, da skal den skyldige erstatte skade og tap, som derved er forvoldt.

Er der skyld paa begge sider, skal enhver av de skyldige erstatte skaden efter forholdet mellem beskaffenheten av de paa hver side begaaede feil. Gir omstændighetene ikke støtte for en fordeling i et bestemt forhold, deles skaden likt.

Hver enkelt av de skyldige er bare ansvarlig for den del av erstatningen, som falder paa ham, undtagen naar død eller skade paa legeme eller helbred er voldt, i hvilket tilfælde den erstatningsberettigede kan indtale den hele erstatning hos hvilken som helst av de skyldige; men har en av dem maattet utrede mer end den del, som falder paa ham, har han for det overskytende regres til den anden skyldige.

Dog skal ikke noget beløp kunne søkes tilbake paa denne maate, som paa grund av en lovbestemt eller kontraktsmessig begrensning av eller fritagelse for ansvar eller av nogen anden

21 juni. grund ikke kunde være indtalt direkte av den erstatningsberet-
Nr. 4. tigede.

Ved bedømmelsen av sporsmaalet om skyld skal retten ta i særlig betragtning, hvorvidt der var tid til overlæg eller ikke.

§ 223. Naar skibe støter sammen, paaligger det enhver av skibsførerne, saavidt det kan ske uten særlig fare for eget skib, dets besætning og passagerer, at yde det andet skib og dettes besætning og passagerer al hjælp, som er mulig og fornøden til frelse fra den ved sammenstøtet opstaaede fare, likeledes for den anden skibsfører at opgi sit eget skibs navn og hjemsted, saavel som det sted eller den havn, hvorfra det kommer, og hvortil det er bestemt. Samme forpligtelse paahviler en skibsfører, naar hans skib støter sammen med baat.

§ 223 a. Hvad der i denne lov er bestemt om sammenstøt mellem skibe, faar ogsaa anvendelse, naar et skib ved sin manøvrering eller paa anden maate foraarsaker skade paa et andet skib eller ombordværende personer eller gods, uten at sammenstøt mellem skibene har fundet sted.

Ved bestemmelserne i dette kapitel gjøres ingen forandring i de regler, som indeholdes i lov om ulykkesforsikring for sjømænd av 18 august 1911 §§ 32—36.

9de kapitels overskrift:

Om bergning.

§ 224. Enhver, som berger skib, der er forulykket eller stedt i nød, eller ombordværende gods eller noget, som har hørt til saadant skib eller gods, saavel som enhver, som medvirker ved bergningen, har ret til at faa bergeløn av, hvad der berges. Ret til andel i bergelønnen har ogsaa den, som har reddet menneskeliv fra skibet under den nød, som har git anledning til bergningen, eller som har medvirket til redningen.

Den, som har paatvunget bergning mot uttrykkelig og beføiet forbud av den, som har kommandoen ombord, har ikke ret til bergeløn.

Bergeløn kan kræves, selv om det bergende skib tilhører samme reder som det bergede skib.

Har nogen ved overenskomst paatat sig at yde skibet tjeneste ved lodsning eller bugsering eller paa lignende maate, og skibet kommer i nød, har han ikke ret til bergeløn, uten forsaavidt den hjælp, han derunder har ydet, ikke kan ansees overtat i overenskomsten.

Kan parterne ikke enes om bergelønnens størrelse, blir denne at bestemme av retten, medmindre det bergedes værdi

ikke overstiger 500 kroner, i hvilket tilfælde den bestemmes 21 juni.
av amtmanden. Mr. 4.

Om behandlingen av berget eller indstrandet gods saavel som om, hvad bergere iøvrig har at iagttå, navnlig naar eier eller fuldmægtig for ham ikke er tilstede, gives forskrifter ved særlig lov.

§ 225. Ved bestemmelse av bergeløn blir at ta i betragtning:

- 1) i første række:
 - a) den utstrækning, hvori bergningen er lykkedes;
 - b) den kyndighet og dygtighet, hvormed bergernes arbeide har været utført, og den tid og anstrengelse, det har kostet;
 - c) den fare, hvorfor det bergede skib, dets besætning, passagerer eller gods har været utsat;
 - d) den fare, hvorfor bergerne eller deres eiendele har været utsat;
 - e) den risiko for erstatningsansvar likeoverfor tredjemand og for andet tap, som bergerne maatte ha utsat sig for;
 - f) den skade paa liv, helbred eller gods, bergerne har lidt, de utgifter og tap, de har hat, samt værdien av det ved bergningen anvendte redskap;
 - g) den omstændighet, at det av bergerne anvendte skib har været særlig utrustet for bergning.

- 2) i anden række:
det bergedes værdi.

Er en berger selv skyld i den fare, som gjør bergning nødvendig, eller har han gjort sig skyldig i tyveri, underslag eller anden uredelig omgang med godset, kan retten erklære kravet paa bergeløn helt eller delvis fortapt.

§ 226. Bergelønnen maa ikke sættes høiere end værdien av det bergede, deri iberegnet fragt og passagerpenger, efter fradrag av told og andre offentlige avgifter samt omkostningene ved dets bevaring, vurdering og salg.

Bergelønnen indbefatter tillike godtgjørelse for at bringe det bergede i sikkerhet og for den dertil gjorte bruk av fartøier eller andre redskaper.

§ 227. Er avtale om bergning indgaat, mens nød stod paa og under indflydelse av faren, kan retten efter paastand fra enhver av parterne tilsidesætte eller forandre avtalen, dersom den finder dens indhold ubillig.

Desuten kan retten i alle tilfælde paa forlangende av den forurettede part tilsidesætte eller forandre avtalen, dersom den finder, at den avtalte bergeløn staar i betydelig misforhold til den ydede tjeneste.

21 juni. Bestemmelsen i § 225, sidste stykke, kommer ogsaa til
 Nr. 4. anvendelse, naar der er truffet overenskomst om bergning.

Spørsmaalet om avtalens tilsidesættelse eller forandring maa være indbragt for retten inden 14 dage, efterat det bergede er bragt i havn.

§ 268 nr. 4. Fordringer, der grunder sig paa forpligtelser, som skibsføreren i denne sin egenskab har indgaat, eller paa misligholdelse af kontrakt, som rederen selv eller ved fuldmægtig har avsluttet, og hvis opfyldelse hørte til skibsførerens pligter, jfr. § 7, fordringer paa erstatning for skade, som er forvoldt ved fejl eller forsømmelse i tjenesten af nogen ombord, jfr. § 8, skibsførerens fordring for, hvad han selv har utlagt eller paatat sig at tilsvare til bestridelse af udgifter for skibet, samt den i § 220, 3dje stykke, omhandlede regresfordring.

§ 283. Fordringer, for hvilke kreditor efter denne lov alene kan holde sig til de gjenstande, hvori han har sjøpantet, fortapes, naar de ikke gjøres gjældende ved søksmaal inden efternævnte tidsfrister:

1. for bidrag til almindelig havari og til omkostninger, der skal fordeles efter lignende regler (jfr. § 161, 2det stykke, og § 218, 2det stykke), inden 1 aar fra dispachens datum;
2. for erstatningskrav for bortkommen eller beskadiget ladning inden 1 aar fra godsets losning;
3. for alt andet erstatningskrav inden 2 aar, efterat skaden fandt sted;
4. for krav paa bergeløn inden 2 aar, efterat bergningsforetagendet er avsluttet;
5. for det i § 220, 3dje stykke, omhandlede regreskrav inden 1 aar, efterat betalingen til den skadelidende har fundet sted;
6. for alle andre sjøfordringer inden 1 aar fra deres forfaldsdag.

Har kreditor for sit krav paa erstatning for skade ved sammenstød eller for nogen af de ovenfor under nr. 4 eller 5 nævnte krav tillike ret til at holde sig til reder, ladningseier eller andre personlig, kommer likeledes paa denne hans ret den for hvert af tilfældene ovenfor fastsatte forældelsesfrist til anvendelse. Med hensyn til de andre ovenfor nævnte krav, for hvilke kreditor tillike har ret til at holde sig til nogen personlig, kommer de almindelige regler om forældelse af fordringer til anvendelse.

Spørsmaalet om, hvilke handlinger der avbryter forældelsen, blir at bedømme efter de her i landet gjældende love om forældelse i alle tilfælde, i hvilke søksmaalet til fordringens indkrævning er anlagt ved en norsk domstol.

II.

21 juni.

Denne lov træder i kraft fra den tid, Kongen bestemmer.

Nr. 4.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juni 1913.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Lov

21 juni.

Nr. 5.

om forandringer i lov om stranding og vrak av 20 juli 1893.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 14 juni 1913 saalydende:

I.

§ 2 i lov om stranding og vrak av 20 juli 1893 skal herefter lyde saaledes:

§ 2. Indtil lensmanden eller toldvæsenets repræsentant kommer tilstede, skal de tilstedeværende handle efter bedste skjøn og evne for at yde hjælp til skibbrudne eller for at iverksætte bergning av gods; men saadan bergning maa ikke paa- tvinges og nødlidende eller strandet skib ikke bordes mot et uttrykkelig og befoiet forbud av skibsføreren eller av den, som har kommandoen ombord. Foretages bergning av gods, bør der optages vidnefast fortegnelse over dette med angivelse av merker eller kjendetegn, og bedst mulig sørges for dets forvaring.

II.

§ 14, 2det punktum, ophæves.

III.

Denne lov træder i kraft fra den tid, Kongen bestemmer.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juni 1913.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

21 juni.

Nr. 6.

Lov

om ind- og utførsel av opium m. m.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 14 juni 1913 saalydende:

§ 1. Kongen kan:

- a) bestemme, at ind- og utførsel av raa opium blot skal finde sted gjennom visse nærmere angivne toldsteder;
- b) bestemme, at utførsel av raa opium til visse nærmere bestemte land skal være forbudt;
- c) utfærdige de forskrifter, som ansees nødvendige til kontrol med utførsel av raa opium;
- d) bestemme, at utførsel av raa opium blot skal foregaa ved personer, som har faat tilladelse dertil av det departement, hvorunder medicinalvæsenet hører.

§ 2. Kongen kan forby saavel tilvirkning som ind- og utførsel av præparert opium.

§ 3. Kongen kan:

- a) bestemme, at utførsel av morfin, kokain og deres respektive salter enten skal være underkastet anmeldelsespligt til offentlig myndighet eller blot skal foregaa ved personer, som har faat tilladelse av det departement, hvorunder medicinalvæsenet hører;
- b) bestemme, at enhver, som sælger, utleverer eller utfører morfin, kokain og deres respektive salter, skal være pliktig til at gi de oplysninger om bedriften, som Kongen maatte forlange;
- c) bestemme, at utførsel av morfin, kokain og deres respektive salter kun skal ske til personer, som av vedkommende indførselslands myndigheter har faat tilladelse til at indføre de nævnte stoffe.

§ 4. Kongen skal kunne gjøre bestemmelserne i foregaaende paragraf anvendelig paa:

- a) Medicinsk opium;
- b) Præparater, som indeholder morfin eller kokain;
- c) Heroin, dets salter og andre præparater, som indeholder samme stof;
- d) Alle derivater av morfin, kokain og deres respektive salter og ethvert andet alkaloid av opium.

§ 5. Kongen kan bestemme, hvad der skal ansees som

raa opium, præparert opium, medicinsk opium, morfin, kokain 21 juni.
og heroin. Nr. 6.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juni 1913.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Kongelig resolution

21 juni.

av 21 juni.

I henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobak av 19 april 1899 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Hurums herred, Buskeruds amt, den 4 april og 27 mai 1913 fattede beslutning til vedtægt for herredet angaaende salg av tobak til barn m. v.:

§ 1. Det forbydes at sælge tobak i hvilkensomhelst form til barn under 15 aar, uanset om tobakken angives kjøpt til barnets egen eller andres bruk. Dog kan barn under 15 aar, der medbringer rekvisitionsseddel, undertegnet og datert fra en sælgeren kjendt voksen person og lydende paa et bestemt kvantum, erholde den saaledes rekvirerte tobak.

§ 2. Det er likeledes forbudt at kjøpe tobak i nogen form til bruk for eller efter opfordring av barn under 15 aar, samt at overlate saadanne barn tobak som gave eller laan eller bytte eller mot vederlag i arbeide eller andre personlige tjenester.

§ 3. Politiet kan frata barn under 15 aar, som bruker tobak, cigar eller cigaret paa offentlig vei eller plads, den tobak, cigar, cigaret eller tobakspipe og lignende, hvorav barnet er i besiddelse.

§ 4. Overtrædelse av disse vedtægter straffes med bøter.

Kongelig resolution

21 juni.

av 21 juni.

I henhold til § 15 i lov om tilsyn med pleiebarn m. v. av 29 april 1905 bestemmes efter derom av

21 juni. Østre Gausdals herredsstyre indgit andragende, at nævnte lovs §§ 1—9 skal komme til anvendelse i Østre Gausdals herred i Kristians amt.

21 juni.

Kongelig resolution

av 21 juni.

I. I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbation paa den av kommunestyret for ladestedet Harstad i Tromsø amt under 25 oktober 1912 og 5 mars 1913 fattede beslutning om almindelige forskrifter med hensyn til sundhetsvæsenet inden ladestedet, dog med en enkelt forandring.

II. De for Trondenes herred i Tromsø amt under 30 september 1889 og 26 september 1896 approberte sundhetsforskrifter ophæves for ladestedet Harstads vedkommende fra den tid, nærværende sundhetsforskrifter træder i kraft. De approberte nye sundhetsforskrifter er saalydende:

§ 1. Alle gater, torv, gaardsrum, pladser, kaier, strandbredder o. lign. skal holdes rene og fri for stank.

§ 2. Feieskarn og andet ikke flytende avfald (søppel) skal anbringes i tætte med lok forsynte søppelkasser eller beholdere, hvorav hvert hus skal ha mindst en. Disse kasser eller beholdere skal være plasert saaledes i gaardsrummet, at de mindst mulig generer, og at adkomsten for tømning er let. For at lette tømningen skal disse kasser ikke være hoiere end 0,80 m. paa forsiden og 1 m. paa baksiden, hvorved lokket faar en heldning, saa vand kan rende av. Det er forbudt i søppelkassen at slaa skyllevand eller lignende, der kan foranledige, at kassens indhold om vinteren fryser sammen, hvorved tømning vanskeliggjøres. Forsaavidt dette trods advarsel desuagtet finder sted, vil forholdet bli anmeldt av renovatøren til helse-raadet, som derpaa vil foranledige kassen tømt paa huseierens bekostning.

Tømning av søppelkasser og priveter skal i tiden fra 1 juni til september utføres mindst 3 ganger maanedlig og i de øvrige maaneder mindst 2 ganger maanedlig.

§ 3. Oplag av gjødsel, avfald m. v. maa ikke finde sted uten efter helseraadets specielle tilladelse.

§ 4. Ethvert hus, der er bestemt til beboelse, skal ha mindst 1 privet for hver 15de beboer; likeledes skal der efter helseraadets nærmere bestemmelse findes et privet ved ethvert

hus, hvor en større mængde mennesker forsamles, eller hvor 21 juni der foregaar stadig arbejde.

§ 5. Tømning av priveter skal foregaa i betimelig tid, før de blir ganske fulde. Helseraadet kan paaby hyppigere tømning og desinfektion av privetbeholdere, naar særegne forhold gjør dette nødvendig.

§ 6. Indhold av privetbeholdere og søppelkasser kan kun henlægges paa steder, som bestemmes av helseraadet med formandskapets godkjendelse.

§ 7. Bystyret bestemmer, hvor der skal anlægges offentlige avløpsrender (kloakker) for grund og overvand samt skylle- og spildvand. Opgave over nødvendige anlæg, utbedringer etc. i saa henseende leveres av helseraadet hvert aar i mars maaned.

§ 8. Til disse kloakker har eier av vaaningshus, som er beliggende i en avstand av ca. 32 m. fra dem, at føre avløpsrende (naar helseraadet forlanger det). Stinkende væsker maa ikke bortledes i aapen grøft eller rendesten.

§ 9. Helseraadet kan paaby, at grund- eller overvand tilbørlig bortledes fra pladser, gaardsrum, portrum eller ubyggede tomter.

§ 10. Brønder og andre vandtak maa holdes tilbørlig rene, ikke ha tilsig av overvand og ikke forurenses ved vask eller urenlighet. De maa eftersees og renses høst og vaar.

§ 11. Hvor trange gaardsrum, tæt bebyggelse eller andre forhold gjør kreaturhold betænkelig i sanitær henseende, kan helseraadet forby saadant. Likesaa naar misligheter ikke blir rettet trods gjentagne paabud.

§ 12. Naar nogen bedrift agtes sat i gang, der ved forurensning av luften eller paa anden for sundheten skadelig maate kan forulempe de omboende, eller ved hvilken stoffe behandles, der kan være skadelige for arbeidernes sundhet, skal planen for arbeidet forinden forelægges helseraadet.

Finder dette, at anlægget efter planen vil bli farlig eller skadelig for den almene sundhet, maa det ikke sættes i verk, førend manglene er avhjulpet. I virksomhet værende bedrift av saadan art er underkastet helseraadets tilsyn, og vedkommende er forpligtet til at rette sig efter forskrifter, som det til fjernelse av sanitære ulemper maatte gi.

§ 13. I verkstedslokaler og arbeidsrum skal der paa bedste maate sørges for frisk luft og tilstrækkelig og godt lys. Gulvet skal om mulig feies hver aften efter endt dagsverk og vaskes mindst en gang ukentlig. Disse rum maa ikke benyttes som soverum. Helseraadet har ret til at paaby desinfektion av saadanne rum, hvor dette maatte findes paakrævet.

21 juni. § 14. Findes noget rum — offentlig eller privat — ved mangel paa tilstrækkelig lys eller luftveksel, ved fugtighet, urenlighet eller overfyldning at være skadelig for sundheten, kan helseraadet paalægge vedkommende uopholdelig at rette de forefindende mangler og i tilfælde forby sammes bruk, indtil saa er skedd.

§ 15. I bakerier, slagterier og i det heletat rum, hvor matvarer tilberedes til salg, skal der stadig iagttages orden og renlighet og være god anledning til luftveksel og godt lys. Likesaa skal der forefindes spyttebakker samt saape og haandklær med bekvem anledning for personalet til vaskning av hænder. Gulv og vægger skal være tætte og bestaa av glatte flater, som med lethet kan rengjøres.

§ 16. Hovedrengjøring av saadanne rum skal foregaa mindst en gang hvert halvaar, og rengjøring ved vask eller spyling av gulvet mindst 3 ganger ukentlig. Helseraadet bestemmer, hvorvidt de benyttede rum er tilfredstillende indrettet.

§ 17. Bruk av tobak er forbudt under tilberedning og salg av matvarer.

§ 18. Utsalgssteder for kjøt skal ha fast og tèt gulv, oljemalte vægger og malet eller gipset tak samt være godt ventilert. Disken skal være klædt med marmor eller sink.

§ 19. Utsalgssteder for melk og fløte samt de kjøreler og rum, hvori matvarer hensættes og opbevares for salg, skal likesom de øvrige i disse paragraffer (15—19) omhandlede lokaler være undergit helseraadets kontrol og nærmere bestemmelser. Melk og fløte samt andre matvarer tilberedt til salg maa ikke opbevares sammen med andre varer, som kan gi dem usmak eller bedærve dem. Soveplads maa ikke tilstedes i opbevaringsrum eller utsalgsrum for matvarer.

§ 20. Dersom de i paragrafferne 16—19 indeholdte bestemmelser ikke blir overholdt, eller et lokale ellers av sanitære grunde maa ansees uskikket til utsalg av melk eller andre næringsmidler, skal helseraadet efter forgjæves at ha git vedkommende advarsel forby saadant utsalg paa stedet.

§ 21. Helseraadet kan midlertidig forby utsalg av næringsmidler paa steder, hvor der er utbrutt smitsom sykdom, som ved saadant salg kan befryktes at ville utbre sig, likeledes ogsaa indførsel til og utsalg inden byen av melk og andre føde midler fra utenbys steder, hvor smitsomme sykdomme forekommer blandt mennesker eller dyr.

§ 22. Bedærvede og sundhetsskadelige nærings- og nydelsesmidler samt bruksgjenstande, som er skadelige for sundheten derved, at de indeholder giftige bestanddele, skal av helseraadet forbydes avhændet og skal i fornødent fald besørgeres tilintetgjort eller uskadeliggjort paa vedkommendes bekostning.

Nærings- og nydelsesmidler, som skal sælges, maa ikke for 21 juni. konservering eller av anden grund tilsættes stoffe, som ansees skadelige for sundheten, eller som kan skjule, at vedkommende vare er bedærvet.

Helseraadet kan til undersøkelse kræve utlevert fornødne prøver.

§ 23. Naar sygdomstilfælde, som kan befrygtes at være av smitsom eller farlig art, indtræffer blandt reisende i hoteller, losjhus eller lignende, skal vedkommende vert snarest mulig anmelde forholdet for helseraadets formand, der undersøger saken og foretar det fornødne.

§ 24. Undlater nogen at utføre de foranstaltninger, som paahviler ham efter nærværende forskrifter eller efter helseraadets lovmedholdelig fattede beslutninger, skal helseraadet paa den skyldiges bekostning la disse foranstaltninger utføre og træffe forføining til at raade bot paa de ved forsømmelsen forvoldte ulemper.

§ 25. Fra bestemmelseerne i disse forskrifter kan helseraadet under særegne forhold tilstede avvikelser.

§ 26. Overtrædelse av disse forskrifter paatales og straffes i henhold til gjældende love.

Kongelig resolution

21 juni.

av 21 juni.

I medhold av § 1 i lov til forebyggelse av smughandel med alkoholiske drikke av 31 juli 1912 bestemmes, at bevertning med mat eller drikke inden Seljords sogn paa de to dyrskuedage i september i aar skal være gjenstand for bevilling.

Kongelig resolution

21 juni.

av 21 juni.

I medhold av § 1 i lov til forebyggelse av smughandel med alkoholiske drikke av 31 juli 1912 bestemmes, at bevertning med mat eller drikke i Kirkenes, Bjørnevand, Bugønes, Neiden (fra elvemundingen til Finlandsgrænsen) og Strands Kirkested (med omegn regnet 2 km. fra kirkestedet) i Sydvaranger herred, Finmarkens amt, fra 1 september 1913 skal være gjenstand for bevilling.

21 juni.

Kongelig resolution

av 21 juni.

I henhold til §§ 6, 7 og 89 i lov om bygningsvæsenet av 27 juli 1896 meddeles approbation paa den av Narviks bystyre i møte den 23 april 1913 fattede beslutning angaaende omregulering av strøket Monsbakkerne—Framnesmyren samt angaaende tilbaketrukne byggelinjer og byggeforskrifter for det nævnte strøk samt det ved kongelig resolution av 25 august 1911 omregulerte strøk paa Frydenlund sammesteds, dog med endel forandringer.

Efter disse forandringer er de approberte byggeforskrifter saalydende:

»I det av omreguleringen omfattede strøk, som falder utenfor træstrøket, tillates ikke uten bygningskommissionens samtykke opført bygninger i mer end 2 etager eller med areal over 200 m².

Bygningenes utseende skal godkjendes av bygningskommissionen«.

Post 2 a i kongelig resolution av 30 august 1905 angaaende dispensation fra murtvangsloven for visse strøk av Narvik skal lyde saaledes:

»At bygningene ved gater, hvor der ikke er vedtat og approbert særskilt tilbaketrukket byggelinje, ikke opføres nærmere gatelinjen end 5 m. uten bygningskommissionens og reguleringskommissionens samtykke«.

21 juni.

Kongelig resolution

av 21 juni.

I henhold til § 89 i lov om bygningsvæsenet av 27 juli 1896 meddeles approbation paa nedenstaaende av Rena bygningsrepræsentantskap i møter den 30 juli og 2 september 1912 samt 31 mai 1913 vedtagne byggeforskrifter for nævnte bygningskommune:

§ 1. Indenfor Rena bygningskommune (stedet om Rena st. samt Kirkeberget) maa træbygninger ikke opføres med større høide til gesimsens overkant eller taksperrernes nedre ende end 6,5 meter. Heller ikke maa de gives fler end 2 etager. I 2-etages træbygninger maa ikke beboelsesrum av nogensomhelst slags indredes i kjelder eller paa loftet. Ildsted kan dog anbringes i kjelderetagen, naar denne er opført av mur med ildfast tak (rørvæv med cementpuds eller kokolitplater).

Træbygninger med tilliggende uthus maa ikke indta større 21 juni. grundflate end 150 m.² og være adskilt fra nabogrund med brandvæg eller en afstand, der mindst utgjør halvdelen av høiden av den mot nabogrund vendende yttervæg, regnet til den nes høieste punkt — dog mindst 2,5 m.

§ 2. Ældre træbygninger, der ikke opfylder fordringene i § 1, maa ikke paabygges eller undergives hovedreparation.

§ 3. Til taktækning tillates ikke anvendt takpap. Heller ikke maa der anvendes taksten, der av vedkommende departement ikke er godkjendt som flatt taktækningsmateriale.

§ 4. Overtrædelse av disse forskrifter straffes med bøter (kfr. straffeloven av 22 mai 1902 § 339,2).

§ 5. Byggeforskriftene træder i kraft straks.

Kongelig resolution

21 juni.

av 21 juni.

Der utfærdiges reglementer for manøvrering av reguleringsdammene i Otteraaens vasdrag overensstemmende med fremlagte utkast. Reglementerne blir gjældende indtil videre fra den tid, den ved kongelig resolution av 22 november 1912 tillatte regulering iverksettes.

Reglementerne er saalydende:

Manøvreringsreglement for Byglandsfjorddammen.

1. Ved dammen ansættes en damvogter, som maa være norsk statsborger og godkjendes av vedkommende regjeringsdepartement. Damvogteren skal ha bolig i nærheten av dammen og ha telefon.
2. Høieste reguleringsgrænse cote 203,0
Laveste —»— » 198,0

Samlet reguleringshøide = 5,0 m.

Det skal ved manøvreringen have for øie, at flomvandstandene i vasdraget nedenfor og flomvandstande i Byglandsfjord over cote 203 saavidt mulig ikke forhøies.

Heller ikke maa vasdragets naturlige lavvandføring formindskes til anden mands skade.

Vandstanden i Byglandsfjord maa ikke overskride cote 203,0, uten at alle naaler er fjernet og de bevægelige bukker nedlagt. Vandstanden maa ikke sænkes under cote 198.

21 juni.

Damvogteren har at tilse dammen og paase, at ikke overløpet hindres av is, tømmer eller lignende, og at dammen forøvrig er i god stand.

3. Naar vandstanden er paa cote 203 eller derunder, foregaar tapningen efter brukenes behov.

Tapningen foregaar saaledes, at der saavidt mulig slippes jevn vandføring for de tre bruk, som nu danner brukseierforeningen. — Naar nyt eller nye bruk træder ind i brukseierforeningen, foretages tapningen under hensyn til samtlige bruks interesser.

Tapningen foregaar saaledes, at vandstanden i dampbaattiden ikke blir lavere end, at »Bjoren« og »Dølen« i regelen kan gaa til Øse.

4. Naar fællesflotningen trenger vand til tømmerets fremdrift, har den herom at henvende sig til brukseierforeningen, som straks har at gi ordre til damvogteren om at slippe det for flotningen nødvendige vand, overensstemmende med den med fællesflotningen oprettede kontrakt av 4 mars 1913 eller senere ifølge nævnte kontrakt ved vasdragsskjøn fastsatte bestemmelser.
5. Mulige tvistigheter angaaende forstaaelsen av reglementet avgjøres av vedkommende regjeringsdepartement.
6. Forandringer i dette reglement kan kun foretages av Kongen, efterat fløtningsforeningen og brukseierforeningen samt de interesserte kommuner har hat anledning til at uttale sig.

Manøvreringsreglement for Hartevand med Breivikvand, Store Førresvand—Breivand—Sesvand, Vatndalsvand, Bosvand, Hovand, Langerakvand og Gyvand.

1. Til dammens manøvrering ansættes en damvogter, som skal være norsk statsborger og godkjendes av vedkommende regjeringsdepartement.

Damvogterens bolig skal efter departementets bestemmelse være mest mulig bekvemt beliggende for tilsyn med dammen, og damvogteren maa ha saa let adgang som mulig til telefon. Departementet kan bestemme, at damvogteren skal ha telefon i sin bolig.

2. Reguleringsgrænserne er:

Hartevand:

Opdæmning til cote 810,0 m. o. h.

Uttapning » » 803,0 —»—

Reguleringshøide = 7 m. (5 m. over og 2 m. under almindelig lavvandstand).

21 juni.

Breivikvand:

Uttapning til cote 808,4 (1,6 m. under alm. lavvandstand).

Sesvand—Breivand:

Opdæmning til cote 955,0 altern. 951,5

Uttapning » » 948,5 » 949,0

Reguleringshøide = 6,5 m. altern. 2,5 m. (5 m. altern. 1½ m. over og 1½ altern. 1 m. under alm. lavvandstand i Breivand. I Sesvand ligger lavvand 0,5 m. høiere end i Breivand).

Store Førresvand:

Opdæmning til cote 914,0

Uttapning » » 907,0

Reguleringshøide = 7 m. (4 m. over og 3 m. under alm. lavvandstand).

Vatndalsvand:

Opdæmning til cote 730,0 altern. 725,0

Uttapning » » 717,5 » 717,5

Reguleringshøide = 12,5 m. altern. 7,5 (10 m. altern. 5 m. over og 2,5 m. under alm. lavvandstand).

Bosvand:

Opdæmning til cote 540,0 altern. 530,0

Uttapning » » 522,0 » 522,0

Reguleringshøide = 18 m. altern. 8 m. (10 m. over og 8 m. under alm. lavvandstand — alternativt ingen opdæmning).

Hovand:

Opdæmning til cote 675,0 (5 m. over alm. lavvandstand).

Langerakvand:

Opdæmning til cote 612,5

Uttapning » » 608,5

Reguleringshøide = 4 m. (2,5 m. over og 1,5 m. under alm. lavvandstand).

Gyvand:

Opdæmning til cote 553,0 (3 m. over alm. lavvandstand).

Saasnat der iverksættes utbygning av noget av de høiere end Byglandsfjord eller i Gyvasdraget liggende fald, maa vedkommende sjøers reguleringsdammer manøvreres med disse falds tarv for øie. Indtil denne tid kan manøvreringen utføres med hensyn paa faldene nedenfor Byglandsfjord, dog saaledes, at der til enhver tid slippes en vandføring, som tilsvarende nuværende minimalvandføring i hvert enkelt elvestykke, og at de hittidige flomvandføringer ikke forøkes.

21 juni.

Manøvreringen forøvrig foregaar saaledes, at al mulig hensyn tages til de nedenfor liggende grundeiere og rettighetshavere.

Damvogteren har at tilse dammen og paase, at ikke overløpet hindres av is, tømmer eller lignende, og at dammen forøvrig til enhver tid er i god stand.

3. Naar fløtningen trenger vand til fremdrift av tømmeret, har den herom at henvende sig til brukseierforeningen, der straks har at gi ordre til damvogteren om at slippe det for fløtningen nødvendige vand overensstemmende med den med fællesfløtningen oprettede kontrakt av 4 mars 1913 eller senere ifølge nævnte kontrakt ved vasdragsskjen fastsatte bestemmelser.
4. Mulige tvistigheter angaaende forstaaelsen av reglementet avgjøres av vedkommende regjeringsdepartement.
5. Forandringer i dette reglement kan kun foretages av Kongen, efterat fløtningsforeningen og brukseierforeningen samt de interesserte kommuner har hat anledning til at uttale sig.

Nærmere forklaring til kgl. res. av 14 juni d. a.

om byggeforskrifter for en del av Fredrikshalds byggebelte.

Vedkommende departementskontor har ønsket indtat følgende nærmere forklaring til den nævnte i nr. 26 for 17 juni kundgjorte kgl. res. av 14 juni.

Ved resolutionen er de for Kokkehaugen gjældende byggeforskrifter (se Lovt. 1ste avd. nr. 5 for 1913 s. 45) gjort gjældende for den del av Fredrikshalds byggebelte, som ligger mellem Kokkehaugens og Tistedalens grænse. For dette strøks vedkommende blir derfor i byggeforskriftenes § 1 ordene: »Indenfor Kokkehaugens bygningskommune« at forandre til: »Inden den del av Fredrikshalds byggebelte, som ligger mellem Kokkehaugen og Tistedalens grænse« maa træbygninger o. s. v.

Utgiver: O. Kr. Young.